

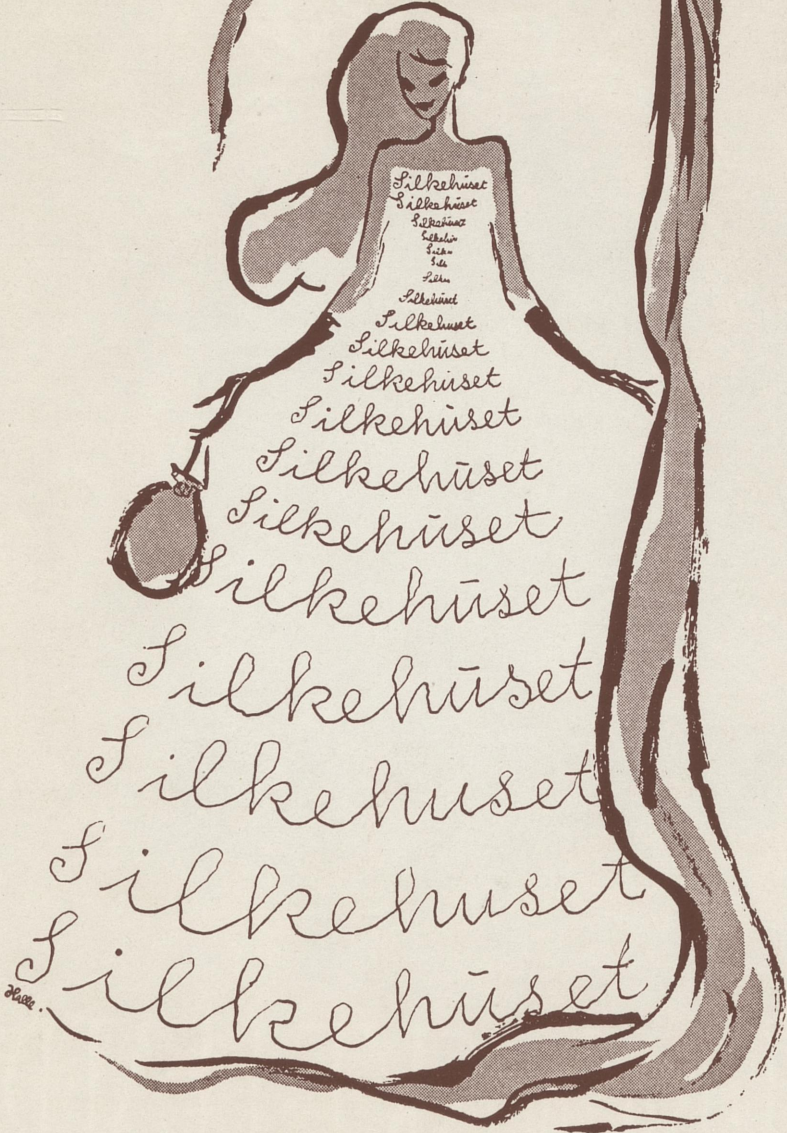

DET · NORSKE · TEATRET

Nå som før

SILKEHUSET

ØVRE SLOTTSGT. 11

H. A. 1912.

Kring Strindbergs Spöksonat.

Under en period av sin infernotid, innan Strindberg ännu nått fram till dess sista fas då han i Svarta Fanor och i Kammarspelen avslöjar sina medmänniskors — verkliga eller förmenta — lumpenhet, försökte han tolka jordelivets mening från en relativt kollektiv ståndpunkt. Han ansåg sig då finna, livligt påverkad av nybuddhistiska skrifter och av Swedenborg, att jordelivet var det verkliga helvetet, «det med överlägsen klokhet byggda fångelset, där jag icke kan taga ett steg utan att giva sår åt andras lycka och där mina medvarelser inte kunna förbli lyckliga utan att tillfoga mig ont», för att använda hans egna ord. Några år senare tillägger han i sin dagbok denna betraktelse: «Vet du, vad som gör livet ut hårdligt för mig? Jo, att jag emellanåt inbillar mig att det endast är en halvverklighet, en elak dröm, som tillfogats oss såsom straff; och att man i dödsögonblicket vaknar upp till den verkliga verkligheten, i det att man kommer till medvetande om, att det blott var en dröm, allt det onda som man gjort, allenast en dröm.»

Med denna typiskt strindbergiska livssyn för ögonen kan man om man så vill i det sköna Drömspelet se ett spel om människolivet i all dess överklighet, men man får samtidigt inte glömma, att denna omtolkning av livet till ett «drömliv» för diktaren *icke minskade dess verklighet*. Han tolkade det endast utifrån en annan synpunkt

Framhald side 7

Barne — Brude — Gruppe — Selskaps

Portrett — Teknisk — **foto**

Fotograf *Aroe Halvorsen*

Østgaardsgt. 10. — inng. Vogtsgt. — Telef. 37 40 64

A.S ASKIM GUMMIVAREFABRIK

*En glede å gi -
en glede å få*

än vi, som inte äro diktare. Han låter Dottern och Diktaren växla följande spetsfundiga repliker:

— «Den Blinde? Fagervik? Det måtte jag ha drömt! Skamsund och Karantänen, svavel och karbol, promotionen i kyrkan, advokatkontoret, korridoren och Victoria — Det växande slottet och Officeren — det har jag drömt.

— Det har jag *diktat* en gång.

— Så vet du vad dikt är.

— Så vet jag vad dröm är. — Vad är *dikt*?

— Icke verklighet, men *mer* än verklighet! Ej dröm — men *vakna* drömmar!

— Och människobarnen tror, att vi diktare blott leka — hitta på och finna upp!

— Vål är det, min vän, — ty eljes skulle världen läggas öde av brist på uppmuntran. Och alla skulle ligga på rygg och titta åt himlen — ingen skulle ta itu med plog och spade, hyvel eller hacka.» —

Människan har ett oemotståndligt och förlåtligt behov att dikta om sitt liv med alla dess fasor och dess elände till ett «drömliv», som gör jordevandringen uthärdlig. Men det är endast diktaren förunnat att skapa dikt av det fromma bedrägeriet.

Det strindbergska drömspelet är alltså ett spel om ett drömt jordeliv, med drömmens alla attribut, dess skenbara otrolighet, dess originella logik, dess omvända temata och plötsliga kastningar. Men man får inte glömma, att författaren hela tiden rör sig i det verkliga livet; han anser att vi andra däri blott se tingens skal, dess banala realitet, inte deras djupare innebörd.

Själv hade Strindberg som bekant en alldeles speciell förmåga att i de obetydligaste händelser, vilka vi inte skulle tillmäta någon som helst betydelse för vårt liv, se dramer, se «makternas» spel — med andra ord, *sin* speciella verklighet. Ett bekant och typiskt exempel är historien om hur han en tid tyckte sig förföljd av Kristus. Han sitter en dag på ett kafé vid Châtelet och säger till sin bordsgranne: «Kristus har säkert inte lidit för oss, ty hade han, skulle ju våra lidanden ha minskats. Men

Forstår De Strindberg?

De får større glede av teaterbesøket hvis De leser bøkene om hans skuespill.

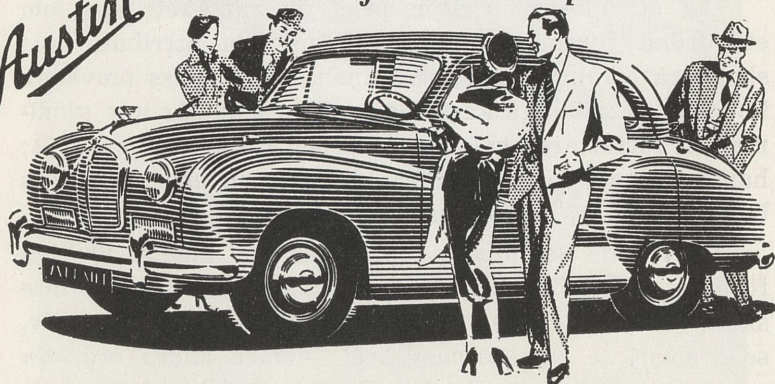
Vi hjelper Dem med å skaffe de rette bøker til glede for Dem selv.

HALVORSEN & BØRSUM ^{A/S}

ANTIKVARIAT

FR. NANSENS Plass 2 — TELEFON 41 04 33

Austin *automobiler for all transport*

Austin A40 Somerset

ERIK B. WINTER STORTINGS GT. 20

det ha de inte gjort, utan äro lika intensiva.» I samma ögonblick kommer en garçon in och sopar bort en ring av blodsdroppar på kafégolvet, och Strindberg utbrister skälvande: «Kristus förföljer mig.»

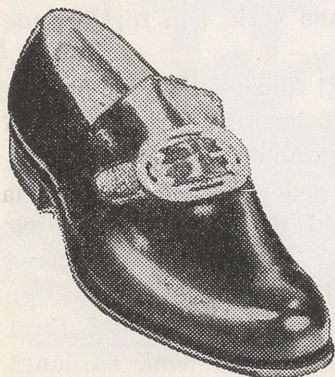
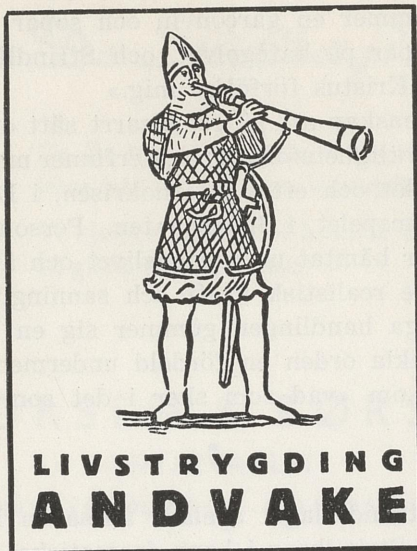
Denna egenskap att på ett bisarrt sätt omforma eller deformera verklighetsformerna, återfinns man i diktarens dramatik under och efter infernokrisen, i Damaskusdramerna, i Drömspelet, i Spöksonaten. Personer, handling, dialog, allt är hämtat ur vardagslivet och återgives med en enastående realistisk kraft och sanning, men bakom den vardagliga handlingen gömmer sig en hemlig innebörd, i de enkla orden en fördold undermening. Det är en dramatik om «vad som sker i det som synes ske».

*

Verklighetsunderlaget spelade alltså en högst betydande roll för Strindberg i hans dramatiska diktning och det kan konstateras, att miljön ofta utlöst konceptionen genom association med en mänsklig konflikt, som han upplevat eller iakttagit. Denna sin associativa arbetsmetod har diktaren själv avslöjat på flera ställen i ett av sin ålderdoms och resignations verk, den förtjusande lilla boken *Ensam*.

Han passerar en afton förbi ett fönster på nedre botten, som ställts öppet för vadring, och kastar i förbigående en blick in i rummet. På detta ögonblick han har inregistrerat det främmande rummet och «fått en bit av ett människolivs historia», och med denna associerar sig omedelbart ett uppykande minne av en tidigare upplevd mänsklig konflikt: «Nu kom ett länge förgäta öde upp och jag såg det i ny, intressant dager; jag förstod först nu dessa människor när jag tänkte på dem, så långt efteråt, förstod deras sorgespel som jag förr höll ifrån mig, medan det syntes mig pinsamt och smått. Hemkommen lade jag upp dramat.»

Ett ställe i *Ensam* avslöjar tydligt sambandet mellan vardagsiakttagelsen och verket *Spöksonaten*. Under en kvällspromenad ser förf. genom ett fönster på nedra bot-

Slå ring om

«Braatens Bunad»

ENEFORHANDLER

KNUT BRAATEN

Akersgaten 73 b — Oslo — Telefon 330120

ALT I SKO

Olof Molander.

Dr. Olof Molander hadde sitt store gjennombrøt som sceneinstruktør med Shakespears: «Køpmannen i Venedig» i 1919, og har sidan gjort ein lysande innsats i svensk og nordisk teater. Han meistar det klassiske dramaet og det moderne psykologiske skodespel like suverent: *det* har han vist gong på gong, og no nyleg med sine siste store sigrar på Kungliga Dramatiska Teatern i Stockholm:

«Kong Oedipus» av Sophokles og «A Moon for The Misbegotten», Eugen O'Neills siste skodespel.

Når det gjeld den sceniske tolkinga av Sveriges eigen store dramatikar, August Strindberg, har Olof Molander vori ein heil revolusjon. Det tok til i 1926 med ei dristig og original oppsetjing av «Advent», og ut gjennom trettiåra fylgde Strindbergdrama på Strindbergdrama, m. a. «Et Drömspel» (1935). Om *den* framsyninga skriv Oscar Wieselgren i festprogrammet for Olof Molanders 25-årsjubileum som instruktør: «I hela stilen, i dialog, plastikk och konstnärlig omramning hade Molander i denna föreställning nått fram til en helhetsbild så starkt präglad av Strindbergs egenart att man med rätta från densamma kan datera en ny epok i det strindbergska dramatiska teaterhistoria.»

Olof Molander tolkar Strindbergs draumspel på ein heilt annan måte enn Max Reinhardt og andre tyske ekspresjonistar som understreka all symbolikk og mystikk i denne dramatikken. Dr. Molander førde draumspela attende til Stockholmsmiljøet, med ein gjennomført realisme i alle ytre detaljar, men slik at den indre symbolikken fekk verke ved si eiga kraft.

Vi viser til dr. Molanders artikkel om «Spøksonaten» i programbladet, og ynskjer med dette den namngjetne instruktøren velkomen som gjesteinstruktør på Det Norske Teatret.

ten in i en rund salong och upptäcker där tre urgamla damer vid ett spelbord: «Jag såg möbler och ting från 60-talet, kroaserade med gardiner från 70, portiärer från 80 och ateniennesaker från 90. I fönstret stod en urna av alabaster, gulnad som elfenben av människors andedräkter, suckar, vinångor, tobaksrök, en urna utan bruk och gagn och som någon slutligen destinerade till visitkortssamlare . . . I ett hörn framför en divan stod ett spelbord och kring detta sutto fyra underliga gestalter. De sade ingenting, ty läpparna rörde sig ej. Urgamla voro tre, men en man var halvung; det var nog mannen i huset. Men mitt i rummet satt en ung kvinna med ryggen vänd åt de spelande och hon var lutad över en virkning . . . Så lyfter hon arbetet. En av mumierna sade då något . . .»

Detta är ju modellen till Överstens runda salong, *Spöksonatens* andra akt.

*

Några dagar efter premiären på *Spöksonaten* 1942 emottog jag från Harriet Bosse såsom gåva ett vykort, som hade sänts henne av Strindberg. Ett kolorerat vykort av den bleksiktiga typ, som var så populär vid sekelskiftet. Det föreställer fastigheten Karlaplan 10, det röda tegelhuset i hörnet mellan Narvavägen och Karlavägen. Framför huset på den då ofantliga och ödsliga Karlaplan synes en del promenerande av båda könen och vid några av dessa figurer har Strindberg skrivit namn. Där promenerar alltså «Häradshövdingen», «Matilda Jungstedt», «Lilla Mamma» (Harriet Bosse), «Pappa» (Strindberg). Kortets text säger: «Det Röda Huset! Scenerie: Söndagsmiddag Victoria Pappa Mamma Lillan! Stora promenaden.»

Om man skall tolka innebörden, så torde den väl vara, att Mamma, Pappa och Lillan (Anne-Marie, som då var 2 år) skola begiva sig ut på en promenad i en viktoria (en öppen vagn, dragen av två hästar) från Freys hyrkuskverk för att åka stora promenaden på Djurgården. Kortet sändes adressaten i juni 1904 till

Vil De

at Deres barn skal leke med **dukker og teddybjørner**
i **cowboydrakter** etc. av høyeste kvalitet?

Spør da etter produkter fra

Den Norske Dukkefabrikk

Drøbak

Varemerket
forplikter og
garanterer

Arne Walentin

Lars Tvinde

Paulsens
Institut for Stenografi
og Maskinskrivning

Telefon 41 54 09

Klingenbergt. 4

Spøksonaten

Kammerspel i 3 akter av AUGUST STRINDBERG

Til norsk ved Ragnvald Skrede

Regi: OLOF MOLANDER

Dekorasjonar ved Arne Walentin, etter framføringa på Kungl. Dramatiska Teatern

Dei som spelar:

Gubben, direktør Hummel	Lars Tvinde
Studenten	Pål Bucher Skjønberg
Mjølkegjenta	Else Frogner
Portvaktar-kona	Helga Rydland
Den døde	Alf Sommer
Den mørke dama	Julia Back
Obersten	Johan Norlund
Mumien	Lydia Opøien
Dottera	Urda Arneberg
Den fornemme	Helge Essmar
Johansson	Bjarne Andersen
Bengtsson	Edvard Drabløs
Festarmøya	Siri Rom
Kokka	Astrid Sommer

Pause etter 1. akt.

Og så --
går vi på

FRASCATI

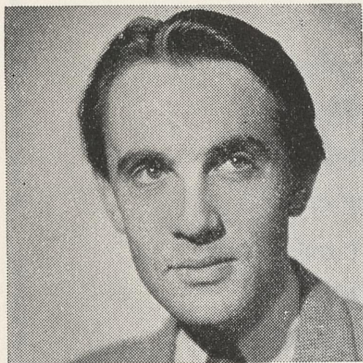
FRASCATI

Et hyggelig sted
Åpent til kl. 1

Ingen vei utenom

Norske
TREKNINGSLISTER

når De vil vite om De har vunnet

Pål Bucher Skjønberg

Lydia Opøien

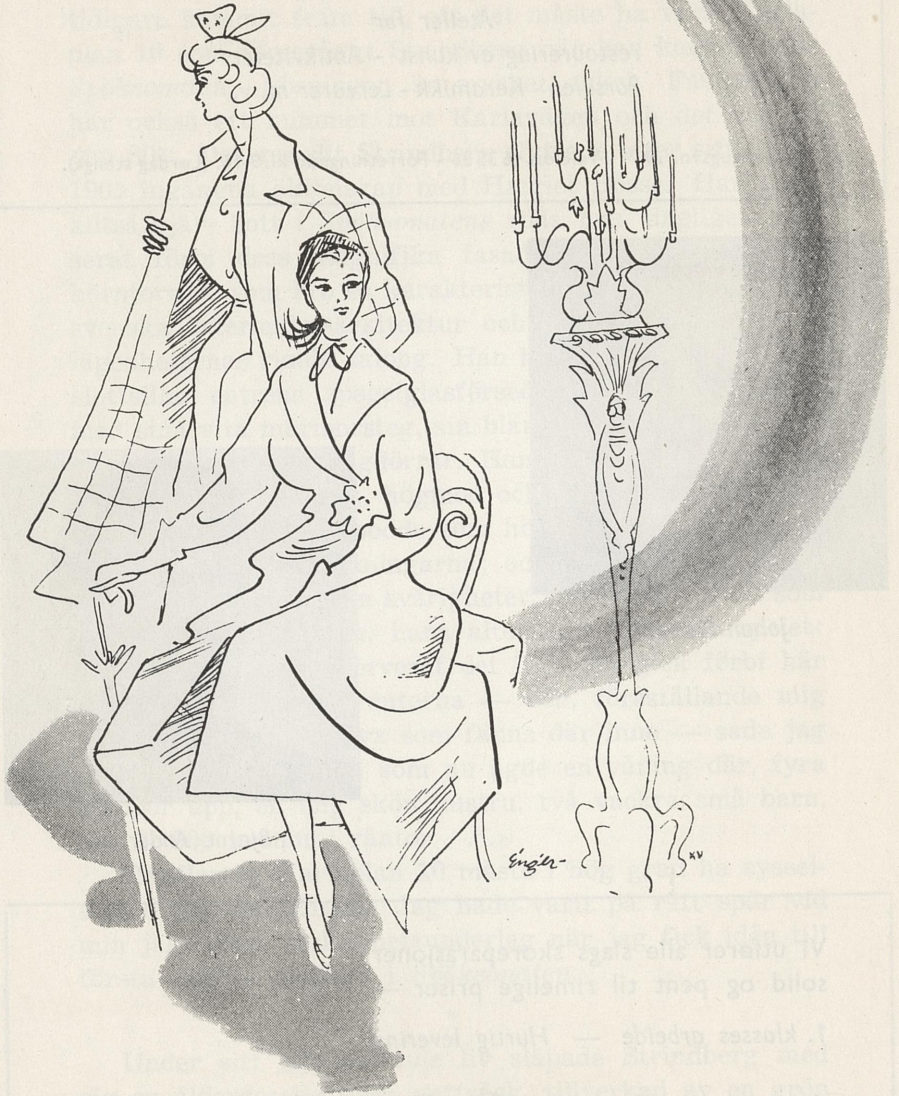

Norsk Redningskøytene

Redningskøytene arbeid 1952.

43 mennesker ble reddet fra den visse død, 3206 mennesker ble hjulpet på sjøen, 745 større og mindre fartøyer ble berget, innslept, assistert eller veiledet til los, 93 syke ble transportert til sykehus.

Norsk Selskap til Skibbrudnes Redning. (Redningsselskapet.) Nedre Vollgt. 3, Oslo

*Hoffkledd
er velkledd...*

O.L. HOFF A
S

TOSTRUPGÅRDEN KARL JOHANS GT. 25

Kunstlinkeriet P E R F E K T

Atelier for
restaurering av kunst - Antikviteter
Porselen - Keramikk - Lervarer m. v.

Hegdehaugsvn. 29 IV - Telefon 46 35 36 - Forretningstid kl. 9-16. (Lørdag stengt).

Johan Norlund

Bjarne Andersen

Vi utfører alle slags skoreparasjoner
solid og pent til rimelige priser —

1. klasses arbeide — Hurtig levering

Odd Vaage

KEYSERS GATE 5 - TELEFON 33 12 40

Paris, dit fru Bosse begivit sig efter den äktenskapliga kraschen. Men varför en vy av Karlaplan 10? Det väckte mitt speciella intresse emedan jag ungefär ett halvår tidigare kommit fram till, att det måste ha varit Karlaplan 10 som föresvävat Strindberg när han koncipierade *Spöksonaten*. Lösningen är mycket enkel. Fastigheten har också ett nummer mot Karlavägen och det var 40 (nu 80). Det var dit Strindberg flyttade efter sitt i maj 1901 ingångna äktenskap med Harriet Bosse. Han hade alltså själv bott i *Spöksonatens* röda hus, dagligen passerat förbi dess magnifika fasad mot Karlaplan med hörntornen, som äro så karakteristiska för dåtidens storsvenska östermalmsarkitektur och som alltid inrymmer lägenheternas runda salong. Han har lagt märke till den slottslika entréns spegelglasförsedda portar, förstugan med sina vita marmorsteg, sin blänkande mahogny, mäsing och ljudlösa svängdörrar. Han har fått känning med husets air av rikedom, högmod och otillgänglighet, samtidigt som han själv bodde «om hörnet», inte i någon av de magnifika praktvåningarna; och han, som alltid var förföljd av ekonomiska svårigheter, har säkert tänkt som den fattige Studenten, hans alter ego i kammarspelet:

«Jag har nog observerat det . . . jag gick förbi här igår då solen sken i rutorna — och, föreställande mig all den skönhet och lyx som fanns där inne — sade jag till min kamrat: Den som nu ägde en våning där, fyra trappor upp, en ung skön hustru, två vackra små barn, och 20.000 kronor i räntor . . .»

Emellertid, Karlaplan 10 måste i hög grad ha sysselsatt diktarens fantasi. Jag hade varit på rätt spår vid min jakt efter verklighetsunderlag när jag fick idén till första aktens scenbild i *Spöksonaten*.

*

Under sitt kringirrande liv släpade Strindberg med sig en ålderdomlig grön nattsäck, tillverkad av en grön mattstump och en brädlapp. I denna skattgömma förvarade han sina utgivna manuskript samt buntar av anteckningar, utkast, excerpter och utredningar av natur-

Fr. Sudmann

Lille Grensen 1

Telefon 33 37 49

FARVEHANDEL

*Når De maling og lakk eller lys skal kjøpe,
bør De Sudmann i Grensen besøke.*

vetenskapliga upptäckter, varmed han ville förvåna världen och reparera sina dåliga affärer. Det var först sedan diktaren fått en stadigvarande bostad i Stockholm, som han ersatte den originella nattsäcken med lämpligare och mera biblioteksmässiga förvaringsrum.

Enligt traditionen inelade han sina anteckningar i tre grupper, den naturvetenskapliga, den litterära och den ockulta gröna säcken. I detta sammanhang äro endast den litterära och den ockulta av verkligt intresse. Den litterära gröna säcken fyller nu ett dussin kartonger i folioformat, och där kan man steg för steg följa tillkomsten av så gott som alla Strindbergs stora verk. Den ockulta gröna säcken är mindre till omfånget, men ur innehållssynpunkt icke mindre givande. Anteckningarna där giva bakgrunden till hans egendomliga livsåskådning, hans mystiska upplevelser och Nemesisgrubbel.

Den Strindberg, som möter läsaren i Den gröna säcken, är den outtröttlige iakttagaren, biblioteksmässige antecknaren och pedantiske ordnaren av vardagens upplevelser,

Eugenie Støttums Blomsterforretning

Karl Johans gate 8 — Telefon 42 24 22

Medlem av Norsk Blomstertelegraf

Alt i Dekorasjoner, Buketter og Kranser

Tordis Maurstad i «Frk. Julie»
av August Strindberg

Lars Tvinde i «Dødsdansen»
av August Strindberg

naturligtvis tolkade i överensstämmelse med «makternas» orakelmässiga småvinkar. Där finnas små scenerier, som skymtat förbi, ansikten som intresserat, avlyssnade dialoger, verklighetens små miniatyrdramer, stadens och dygnets skiftande ljud och stämningar. Hastigt besedd är Den gröna säcken en förvirrande mängd av intryck, infall, motiv, minnessplittor. Men vid närmare granskning finner man hur fruktbringande allt eller nästan allt har varit för diktarens alstring. En liten anteckning kanske har legat orörd i årtal tills plötsligt någon tillfällighet, som skänkt uppslaget ny aktualitet, gjort att just den blivit den felande biten i läggspelet eller inspirerat diktaren till ett nytt uppslag. Med förvåning lägger man märke till, att vardagsupplevelser ligga till grund också för de djupaste symbolerna.

Jag återger här det huvudsakliga innehållet av tre blad med fragment, som ha syftning på *Spöksonaten*.

Framhald side 23

O. Havli ^{A/S}

Kaffeforretningen Valkyrien ^{A/S}

Kirkeveien 59, (Vinkelgården)

Her i vår forretning
får De byens beste kaffe.
Nybrent hver dag.

BØNDERNES BANK ^{A/S}

OSLO — SKIEN — STAVANGER — TRONDHEIM

Alle slags bankforretninger i Norge og utlandet

Alt i dame- og herreskotøy

Valkyrien Skomagasin ^{A/S}

Valkyrjegaten 3 - Oslo

Telefon 46 34 64

1.

Husraden — Den Döde — 17.000 kronor
Teaterbiljetten — Prospektet
Johansson, som skjuter vagnen — Rapport
Översten. Hans dotter — Hästen
Marmorstoden
Hyacintrummet — Direktörens Fästmö
Damen — i förbindelse med Den Döde — Hans naturliga
Dotter —
Förlovad med den Förnäme
Dödsskärmen — Dottern har Kräfta.

2.

Fröken och Studenten — Sång vid Harpa
Lärlarinna i sminkning vid konservatoriet
Han skall gå igenom prövorummets, men det säger hon
inte. —
D. v. s. Han tar det som en prövning, men hon menar
en elakhet.
Hon är så ond, att hon får medlidande med sig själv
ibland. Hon varnar honom slutligen. Han tror henne
icke.

3.

Karaktärer (Scener, karaktärer, karaktärsdag).
Mjölkflickan vid gatufontänen som flätade sitt hår, speg-
lade sig i vattnet och hade hängt sin vita baret på
fontänens järnkolonn.
Fragmenten tala för sig själva. Blad 2 innehåller en karaktäristik av Dottern, som klarlägger hela sista akten, den bittra uppgörelsen mellan de båda älskande, som slutar med flickans död sedan Studenten sagt vad han tänker om henne och blottat det själens kräftsår som hon fått i arv. Det är ett strindbergskt äktenskap i miniatyr med alla agremanger: svärmeri, kärlekshat,

NATIONEN

Landmandspostens Dagutgave

Hovedorgan for Norges Bondestand

Kr. 15,— pr. kvartal
» 5,— » mnd.

C. L. AUGUSTSON A.s

Maridalsvn. 8, Oslo. Tlf. 41 22 73, 41 41 67

Speilfabrikk og glass-sliperi
Patent: «Idealspeilet»

Fornuftig vedlikehold er lønsamt,
og gjer heim og arbeidsstad fager og uneleg.
Eg har fyrebils einesealet av den mønsterverna TO-taburetten.

Målarmeister

A. DOLVE

Lofthusveien 37, Grefsen — Telefon 37 11 15 - 37 52 55.

Kr. Harildstad A/s

St. Olavsgt. 23 — inng. Pilestredet

De finner de beste merker i parfymen og kosmetikk hos oss. Godt utvalg i bijouterivarer og toilettartikler. Rimelige priser.

misstänksamhet, svartsjuka, köksvampyr, som suger musten ur maten; vardagens husliga slit med damm och orenlighet, skrikiga ungar och penningtrassel, och så förstås hemligheter, hemligheter, hemligheter . . .

För teatermannen är det ytterst givande att studera dessa anteckningar, där Strindberg avslöjar hela gången av sitt intellektuella maskineri, sitt sätt att bearbeta sina uppslag, sin kompositionsteknik och motivbehandling. Allt detta kan i detalj följas. Även för att komma hans väsen inpå livet är en ingående kännedom om dessa utkast oundgängligen nödvändig.

Endast få ha ägt en så djup kännedom om människosjälens som han. Han inregistrerade med vetenskapsmannens skarpsynthet de obetydligaste och omedvetnaste skiftningar i människornas känsloliv. Emellanåt verkar det som om en upplevd scen eller episod ögonblickligen fått dramatiskt liv i hans fantasi. Vid andra tillfällen har han skisserat en helt fristående scen som han ansåg äga psykologiskt värde, för att sedan lägga den åt sidan. Och det var först långt senare, när han fick bruk för just denna scen, som han infogade den i ett verk, som kanske inte ens var planlagt när den först fästes på papperet.

*

I Drömspelet med dess medlidsamma refrängreplik: «Det är synd om människorna!» hade Strindberg några år tidigare varit närmare försoningen än någonsin. Men skilsmässan från hans dåvarande hustru tillika med harmen över kritikens brist på förståelse för hans botgörardiktning förvandlade honom snart åter til den enstörige, misantropiske gatuvandrare, som i kammerspelen går omkring och spejar in i husen för att «avkläda» deras invånare och därmed hela den falska, förljugna mänskligheten. I Drömspelet hade han tolkat sin längtan bort från en värld full av lidande; i Spöksonaten höjes ett förtvivlat rop på befrielse från en värld full av lögn och ondska: «Gud om vi fick dö! Om vi fick dö!» Detta drama är från början till slut ett mardrömspel. Det

kunde ha haft till motto författarens desperata ord i ett brev från denna period: «Självedrägeriet är visst nödvändigt för att kunna leva, ty när ögonen ibland öppnas, och man ser människorna i deras rysliga nakenhet, så fasar man, och vill bort, även om man icke begär något alls av dem.»

Olof Molander.

Urda Arneberg

Siri Rom

Spøksonaten på andre teatre.

Spøksonaten, Strindbergs tredje kammerspel, hadde urpremiere i 1908 på «Intima Teatern» i Stockholm, men den store suksessen kom fyrst fleire år seinare i Tyskland, der Max Reinhardt sette i scene: ei oppsetjing som i 1917 gjesta Stockholm og nokre år etter København.

Hausten 1941 vart *Spøksonaten* framført på «Medborgarhuset» i Stockholm, med Ingmar Bergman som instruktør, og året etter kom så Olof Molanders namngjetne framsyning på Dramaten, der Lars Hansson spela Hummel og Märtha Ekström Mumien. I 1946 sette Molander *Spøksonaten* i scene på Göteborg Stadsteater, og i 1948 på Det kgl. Teater i København, og begge stader vart det stor suksess.

I Oslo har *Spøksonaten* vori spela ein gong før, i 1921 på Centralteatret, med Gyda Christensen som instruktør.

**Norske Meieriers
Salgssentral**

Bredgt. 10 Sentralb. 681886

Norges Bondelag

Kronprinsensgt. 9

Sentralbord 33 23 85

**Norges Kjøtt-
og Fleskesentral**

Schweigaardsgate 2 (Kjøttshallen)
Inngang Grønlands torv
Sentralbord 683500

**Landbrukets
Sentralforbund**

Kronpr.gt. 9^{IV} Tlf. 33 23 85

Vi har prenta for
DET NORSKE TEATRET
i 40 år.

**JOHANSEN & NIELSEN
BOKTRYKKERI**

Pilestr. 45b · Telf. 461493, 462692 og 467542

WILFA
støvsugere
kjent blant de beste

Nerdrum & Thorkildsen

BOKBINDERI

PARTIARBEIDE — PRIVATARBEIDE

Akersgt. 7 — OSLO — Telefon 420170

Den nye linje

MAGASIN DU NORD A.S